

всички материали за строежъ на радио-станцията. Но презъ нощта на 28 августъ въ морето избухна страшна буря. Следъ полунощъ се чу ужасенъ трѣсъкъ. Корабътъ бѣ разклатенъ — нѣщо бѣ скжсано въ него. Люлянтъ отъ разпѣненитѣ вълни, той започна да потъва, и всичкиятъ материалъ за постройката на безжичната станция изчезна въ морското дъно. . .

Започна се нова борба съ морската стихия, въ която човѣкътъ излѣзе пакъ победителъ. Бѣха потрѣбни необикновени усилия, за да се извадятъ материалитѣ отъ водната бездна. Спуснаха водолази до дъното на кораба. Хората, цѣли потънали въ вода, вдигатъ подъ главитѣ си тежки сандъци, които другаритѣ имъ поематъ внимателно. И после пакъ се хвърляха въ леденитѣ води на морето и измъкваха други сандъци. Тая борба продължи 6 дена. На седмия день всички стоки въ кораба, макаръ и осолени отъ морската вода, бѣха наредени на брѣга.

Но това не бѣ всичко. Материалитѣ и апаратитѣ бѣха спасени отъ водата, но сега трѣбваше да се спасяватъ отъ ръждясване. И затова бѣ потрѣбна огромна работа и. . . силна воля.

Полека-лека, съ трудъ и търпение бѣха почистени отъ ръждата и най-малкитѣ бурмички. И едва на 24 декемврий станцията бѣ готова. Днесъ тя работи и правилно и редовно.

Ето какво може да направи човѣшката воля:

